

Ἐπίκαιρο

Τό δῶρο τῶν Χριστουγέννων

Πλησιάζουν **τά Χριστούγεννα**. Αὐτές τίς μέρες συνηθίζουμε νά κάνουμε ὁ ἕνας στόν ἄλλο δῶρα. Σκεφτόμαστε ἀρκετά, γιά νά ἐπιλέξουμε γι' αὐτούς πού ἀγαποῦμε τό καλύτερο. Σίγουρα καί ἐσεῖς περιμένετε μέ λαχτάρα καί ἀνυπομονησία νά πάρετε τά δικά σας δῶρα.

Ξέρετε ὅμως κάτι, παιδιά; Συνήθως ξεχνᾶμε νά κάνουμε δῶρο σ' Αὐτόν πού ἔχει τά Χριστούγεννα τά γενέθλιά Του. Καί φυσικά ξέρετε ποιός εἶναι Αὐτός... Πολύ σωστά! Ὁ Χριστός μας! Μήπως φέτος δέν πρέπει νά Τόν ἀφήσουμε παραπονεμένο; Μήπως πρέπει νά ἐπιλέξουμε καί γι' Αὐτόν **τό καλύτερο δῶρο**;

Ἄς ἀκούσουμε τήν ἱστορία μας, γιά νά δοῦμε τί δῶρο ἐπέλεξε νά κάνει στόν Χριστό ἡ μικρή Εὐαγγελία.

Ἡ ἱστορία μας

Πλησιάζαν τά Χριστούγεννα. Τά παιδιά καθισμένα ἤσυχια σά θρανία τους ἀκούγανε προσεχτικά ἀπό τή δασκάλα τους τήν ἱστορία τῆς γέννησης τοῦ Χριστοῦ.

Τούς μιλούσε για την Παναγία μας, πού μαζί μέ τόν Ίωσήφ, τόν προστάτη της, βρέθηκαν στή **Βηθλεέμ**, τήν πατρίδα τους. Πήγαν γιά νά γραφοῦν τά ὀνόματά τους στούς καταλόγους τοῦ ρωμαίου αὐτοκράτορα, στόν ὁποῖο ἦταν ὑποταγμένοι, ὥστε νά πληρώνουν φόρο.

Ἡ δασκάλα τούς ἐξήγησε ὅτι δέν βρῆκαν μέρος νά μείνουν στή Βηθλεέμ, γιατί ὁ κόσμος πού εἶχε μαζευτεῖ γιά τήν ἀπογραφή ἦταν πολὺς. Ἔτσι ἀναγκάστηκαν νά περάσουν τή νύχτα μέσα σ' ἓνα **στάβλο**. Ἐκεῖ γεννήθηκε ὁ Χριστός.

Τούς εἶπε, ἐπίσης, γιά τό **μεγάλο ἀστέρι** πού φάνηκε στόν οὐρανό, γιά τούς **βοσκούς** πού τούς εἰδοποίησε ὁ **ἄγγελος** νά πᾶνε νά προσκυνήσουν τό θεῖο Παιδί. Τούς μίλησε ἀκόμα καί γιά τούς σοφούς ἄρχοντες τῆς Ἀνατολῆς, **τούς μάγους**, πού εἶδαν τό παράξενο ἀστέρι καί ξεκίνησαν ἀπό πολύ μακριά μέ πλούσια δῶρα **-χρυσό, λιβάνι καί σμύρνα-** γιά νά πᾶνε νά Τόν προσκυνήσουν.

Καί ἔλεγε, ἔλεγε ἡ δασκάλα γιά τοῦ Χριστοῦ μας τή γέννηση!

«Ναί, παιδιά μου. Ὁ Χριστός γεννήθηκε στή γῆ τόσο ταπεινός μόνο γιά μᾶς! Ἀλλά στή γέννησή Του τό κάθε πλάσμα Του κάτι Τοῦ πρόσφερε σάν ἓνα μικρό εὐχαριστιῶ. **Οἱ ἄγγελοι τήν ψαλμωδία τους -τό «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ»-**, ὁ οὐρανός τό ἀστέρι, οἱ βοσκοί τόν θαυμασμό τους, οἱ μάγοι τά δῶρα, ἡ γῆ τή σπηλιά· ἔτσι ψάλλει ἡ Ἐκκλησία μας σέ ἓναν ὕμνο της. Ἐμεῖς, παιδιά, τί δῶρο θά κάνουμε φέτος στόν Χριστό, πού μᾶς χάρισε τή σωτηρία; Τί ἄραγε θά Τόν εὐχαριστοῦσε περισσότερο;...».

Τά παιδιά σκέφτηκαν γιά λίγα λεπτά καί ὕστερα ἄρχισαν νά λένε τίς ιδέες τους. Τί ιδέες νά εἶχαν ἄραγε; (*Δίνουμε στά παιδιά τήν εὐκαιρία νά ἐκφράσουν τίς δικές τους ιδέες κι ἔπειτα συμπληρώνουμε*). Σκέφτηκαν νά δώσουν παιχνίδια σέ φτωχά τόν κουμπαρά μέ τίς οικονομίες τους σέ κάποια οἰκογένεια πού εἶχε ἀνάγκη... Βρῆκαν πολλά ὁμορφα δῶρα νά προσφέρουν στόν Χριστό.

«Πολύ σωστά, παιδιά, ὅλα αὐτά πού σκεφτήκατε», τούς εἶπε στό

τέλος ή δασκάλα. «**Κάθε καλοσύνη πού κάνουμε, κάθε καλή μας πράξη είναι δώρο στον μικρό Χριστό.** Πάνω απ' όλα όμως ζέρετε τί θέλει, παιδιά, ό Χριστός από μās; Ένα πολύ παράξενο δώρο, πού γι' Αυτόν όμως είναι τό καλύτερο! Ποιό είναι αυτό; **Οί άμαρτίες μας. Θέλει νά Του δώσουμε τίς άμαρτίες μας, δηλαδή νά μετανιώσουμε γιά τά λάθη, γιά τά σφάλματά μας.**

Πρίν από πολλά χρόνια ένας Άγιος τής Έκκλησίας μας, ό **Ίερώνυμος**, προσευχόταν τή νύχτα τών Χριστουγέννων καί ρώτησε τόν Χριστό τί δώρο θά ήθελε νά Του προσφέρει γιά τή γέννησή Του. Καί τότε άκουσε τή φωνή του Χριστού νά του λέει: «Ίερώνυμε, θέλω τίς άμαρτίες σου».

Ναί, καλά μου παιδιά, συνέχισε ή δασκάλα, **ό Χριστός θέλει από μās νά Του δώσουμε ό,τι άσχημο έχουμε, γιά νά καθαρήσει τήν καρδιά μας από κάθε κακία καί νά έρθει νά γεννηθεϊ μέσα σ' αυτήν».**

Τήν ώρα εκείνη στό άκριανό θρανίο ένα χέρι σηκώθηκε δειλά-δειλά. Ήταν τής Ευαγγελίας.

- Έγώ, κυρία, βρήκα τί δώρο θά κάνω στον Χριστό. Ξέρετε πώς συνηθίζω νά γκρινιάζω. Γκρινιάζω στό σπίτι κάθε φορά πού δέν μου άρέσει τό φαγητό, όταν οί γονεΐς μου δέν μου αγοράζουν αυτά πού θέλω... Γκρινιάζω στό σχολείο γιά τίς έργασίες πού μās βάζετε, γιανι μου φαίνονται πολλές, γκρινιάζω στά διαλείμματα όταν δέν παίζουμε τά παιχνίδια πού θέλω έγώ... Οί συμμαθητές μου δικαιολογημένα μέ φωνάζουν: «ή γκρινιάρα». Δέν είμαι ποτέ ευχαριστημένη μέ τίποτε! Σήμερα όμως, κυρία, τήν πήρα τήν άπόφαση: **θά προσπαθήσω νά κόψω τήν γκρινία** καί νά είμαι χαρούμενη. Αυτό τό δώρο θά προσφέρω στον Χριστό γιά τά γενέθλιά Του. Είναι, κυρία, καλό τό δώρο μου;

Ή δασκάλα της τήν πλησίασε συγκινημένη. Έβαλε τό χέρι της πάνω στό κεφαλάκι της καί τής είπε γλυκά:

- Ευαγγελία μου, αυτό είναι **τό πιό ώραίο δώρο!** Πόσο θά χαρεϊ

ὁ Χριστός ἂν προσπαθήσεις νά κόψεις τήν γκρίνια καί νά εἶσαι πάντα χαμογελαστή καί χαρούμενη!

- Ναί, κυρία, θά προσπαθήσω, γιατί θέλω ὁ Χριστός νά ἔρθει νά γεννηθεῖ καί στή δική μου τήν καρδιά! Θά γίνω καλύτερη! Ἔτσι καί τά παιδιά δέν θά μέ ξαναποῦνε «γκρινιέρα».

Οἱ συμμαθητές της τήν ἄκουγαν ἀμίλητοι, δέν πίστευαν σ' αὐτιά τους. Μακάρι νά τά κατάφερνε ἡ Εὐαγγελία! Πόσο θά τό χαίρονταν ὅλοι!

Πέρασε ἀπό τότε ἀρκετός καιρός. Ἡ Εὐαγγελία προσπάθησε πολύ καί ἔγινε ἕνα ἀξιαγάπητο παιδί. Ἐκοψε τήν γκρίνια καί πάντα χαμογελοῦσε. Οἱ συμμαθητές της τή φώναζαν «Εὐαγγελία, ἡ χαμογελαστή». Ἔτσι ἔγραφε καί ἡ ἴδια στά τετράδια τό ὄνομά της.

Ἔτσι τή φωνάζουν μέχρι καί σήμερα πού μεγάλωσε, γιατί ἔδωσε δῶρο στόν νεογέννητο Χριστό τό ἀγκάθι τῆς γκρίνιας καί στή θέση της φύτεψε ὁ Χριστός τό εὐωδιαστό λουλουδί τῆς χαρᾶς καί τῆς καλοσύνης!

Τό δικό μου δῶρο στόν Χριστό

Σᾶς ἄρесе, παιδιά, τό δῶρο πού ἔκανε ἡ Εὐαγγελία στόν Χριστό; Τί θά λέγατε καί ἐσεῖς νά Τοῦ κάνετε ἕνα τέτοιο ὠραῖο δῶρο; Μήπως κάποιος σκέφτηκε κιόλας ποιό θά εἶναι τό δῶρο του;... (Ἀφήνουμε τά παιδιά νά ἐκφραστοῦν). **Αὐτό εἶναι τό καλύτερο δῶρο, νά κρατήσουμε τήν καρδιά μας καθαρή ἀπό κάθε κακία -ἀπό τόν θυμό, τίς ἄσχημες λέξεις, τήν γκρίνια, τή ζήλια...-, γιά νά ἔρθει νά γεννηθεῖ μέσα σ' αὐτήν ὁ ἴδιος ὁ Κύριός μας. Νά γίνει ἡ καρδιά μας μία ζεστή φάτνη γιά τόν μικρό Χριστό!**

(Προτεινόμενος ὕμνος: «Χριστὸς γεννᾶται». Προτεινόμενα τραγούδια: «Σάν φάτνη», «Χτύπα ταμποῦρλο», ἀπό «Πνευματικές Ὁδές Α'», σ. 180, 183' CD «Χριστουγεννιάτικες Ὁδές», ἀρ. 13, 16).

Στόν Χριστό μας πού γεννιέται
θέλω δῶρο ἐκλεκτό
νά Τοῦ δώσω τήν καρδιά μου
καθαρή ἀπ' τό κακό!

ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

1. Τό σύνθημα τοῦ μαθήματος.
2. Ζωγραφιά.
3. Ὕμνος σέ ἀρχεῖο ἤχου.
4. Τραγούδια σέ ἀρχεῖο κειμένου καί ἤχου.
5. Παιχνίδι μέ προβολή: «Χριστουγεννιάτικο δεντράκι».
6. Χριστουγεννιάτικη κατασκευή.
7. Μικρά χριστουγεννιάτικα θεατρικά:
 - α) «Τά δῶρα τῆς φάτηης»,
 - β) «Τό χριστουγεννιάτικο δεντράκι».